

گفت‌وگو با سید محمدرضا خردمندان؛ کارگردان

مشکلات مالی، پروژه‌های تلویزیون را تحت تاثیر قرار داده است

بازیگران تئاتر همراه هستند و ادا و اصول ندارند!

می‌روم، نمی‌توانم به طور مشخص بگویم که کدام مدیوم برای من جذاب‌تر است؛ برای من همه مدیوم‌ها جذابیت‌های خاص خودشان را دارند و بسته به فکر، حرف و آن مدلی که می‌خواهم یک ماجرای را روایت کنم به سراغ این مدیوم‌ها می‌روم. تولید یک سریال آن هم با شرایط مالی فعلی سازمان کار سختی است.

چطور مجاب شدید که این ریسک را برای ساخت یک سریال طولانی برای اولین بار در سازمان داشته باشید؟

اولین چیزی که در این کار مرا جذب کرد، قصه‌ای بود که با آن مواجه شدم. به خصوص اینکه «از سرنوشت» یک فضای نوجوانانه خیلی جدی داشت که من فکر می‌کنم سال‌هاست در فضای تلویزیون چنین فضایی تجربه نشده و یا حداقل خیلی کم تجربه شده‌است. یک تم رفاقتی در این قصه بود که من خیلی آن را دوست داشتم، یعنی تمی بود که در «بیست و یک روز بعد» هم آن را در یک اندازه کوچک‌تری اجرا کرده بودم و علاقه داشتم بتوانم آن را در بستر زمانی طولانی‌تری هم روایت کنم. بحث دوم امکانات مالی بود که به خصوص در سال‌های گذشته در تلویزیون محدود شده‌است. به این مساله خیلی خیلی جدی است و ما از این نظر بارها و بارها با مشکلات عجیب و غریبی مواجه شدیم ولی نکته‌ای که وجود دارد این است که من خودم را برای مواجه شدن با مشکلات آماده می‌کنم. یا باید تسلیم آن شوم یا بتوانم با خلاقیت‌های دیگری آن را جبران کنم. این در نهایت به رشد خود فیلم‌ساز

اینکه چه می‌شود به سراغ انیمیشن، مستند و یا فیلم کوتاه می‌روم بستگی به ایده و فکری دارد که می‌خواهم راجع به آن حرف بزنم و یا دغدغه‌ای که ذهن مرا به خود مشغول کرده‌است. مثال اگر نتوانم حرفی را در فضای رنال بزنم، به سراغ انیمیشن می‌روم

گروه تلویزیون: محمدرضا خردمندان از کارگردانان جوانی است که چند سال قبل با فیلم تحسین شده «بیست و یک روز بعد» بر پرده نقره‌ای سینما حاضر شد و مدتی پیش با سریال تلویزیونی «از سرنوشت» باز هم به سراغ دغدغه‌های نوجوانان رفت و همین باعث شد تا با او درباره مشکلات فعلی تولید سریال در تلویزیون، تفاوت‌های مدیوم سینما با تلویزیون و... صحبت کنیم که در ادامه مشروح آن را می‌خوانید.

اندکی که در اختیار داشتم و به لحاظ کیفی طبق استاندارد می‌باشد که لازم بود، کاری بسازم که مخاطب را هم درگیر کند و از این جهت به نظرم اثر خوبی شده‌است.

با توجه به اینکه در مدیوم‌های مختلفی کار کرده‌اید، می‌توانید بگویید که به عنوان یک کارگردان، کار کردن در کدام مدیوم برای شما جذاب‌تر بوده است؟

از روز اولی که کار حرفه‌ای را در فضای سینما شروع کردم، هیچ محدودیت و قاعده خاصی برای این که در یک مدیوم مشخص کار کنم نداشتم. اگر کارنامه کاری من را مشاهده کنید؛ مستند، انیمیشن، کار کوتاه داستانی و سینمایی را تجربه کرده‌ام و در حال حاضر سریال کار می‌کنم. سعی کرده‌ام در همه مدیوم‌هایی که می‌شود با آن‌ها کار کرد بهره ببرم. اما این که چه می‌شود به سراغ انیمیشن، مستند و یا فیلم کوتاه می‌روم بستگی به ایده و فکری دارد که می‌خواهم راجع به آن حرف بزنم و یا دغدغه‌ای که ذهن مرا به خود مشغول کرده‌است. مثلاً اگر نتوانم حرفی را در فضای رنال بزنم، به سراغ انیمیشن

«از سرنوشت»، اولین سریال شما بود که در بخش هم با استقبال مواجه شد؛ سختی‌های کار در کدام مدیوم برای شما بیشتر است؟ چقدر تفاوت در این پروسه وجود دارد؟

در ساخت یک سریال چون زمان طولانی‌تری را درگیر پروسه ساخت هستید و حجم اطلاعات بیشتری در آن نسبت به سینما وجود دارد و از طرفی به خاطر محدودیت زمانی تلویزیون و فشاری که به شما می‌آورد تا کار را به موقع برسانید و از طرف دیگر بحث کمبود بودجه که در تلویزیون وجود دارد سختی‌های کار سریال بیشتر از کار کردن در سینماست. اما این نکته را هم باید در نظر گرفت که این سریال برای من یک تجربه شروع بود. من از فضای فیلم کوتاه می‌آیم و چون در آن فضا فشار زیادی را متحمل شده‌ام و یاد گرفته‌ام تا کمبودها را با خلاقیت برطرف کنم، آن تجربه‌ها به من کمک کرد تا در ساخت سریال هم بتوانم هر جا که با کمبودها مواجه شدم برای جبران از خلاقیت بهره ببرم و همین موضوع باعث شد تا رشد کنم. در مجموع تلاش کردم تا در آن مدت زمان